

Proiectarea Sistemelor de Transfer Bidirecțional de Date în Baza Rețelelor Petri Hard

Viorica SUDACEVSCHI, Victor ABABII
 Technical University of Moldova
 svm@mail.utm.md, avv@mail.utm.md

Abstract - Lucrarea de față este dedicată proiectării sistemelor de transfer bidirecțional de date, unde, ca unitate de control a transferului de date se utilizează rețele Petri hard. Structura rețelei Petri hard corespunde funcțional și structural modelului de rețea Petri. Expunerea metodologiei de proiectare s-a efectuat în baza unui exemplu de transfer de date. În lucrare sunt descrise: modul de funcționare a sistemului de transfer de date, modelul rețelei Petri a unității de control, metodologia de implementare a rețelei Petri hard și rezultatul implementării unității de control în cod AHDL. Rezultatele experimentale conțin diagramele de timp obținute în rezultatul simulării unității de control în mediul MAX + plus II.

Cuvinte cheie - Rețele Petri, Rețele Petri Hard, unitate de control, transfer bidirecțional de date, cod AHDL.

I. DESCRIEREA SISTEMULUI DE TRANSFER BIDIRECȚIONAL DE DATE

Una din operațiile de bază în sistemele de calcul este transferul de date. În acest scop în arhitectura sistemului sunt prevăzute dispozitive speciale pentru organizarea transferului de date (unități de control, controlere programabile, etc.). Vom analiza un sistem bidirecțional de transfer de date (figura 1).

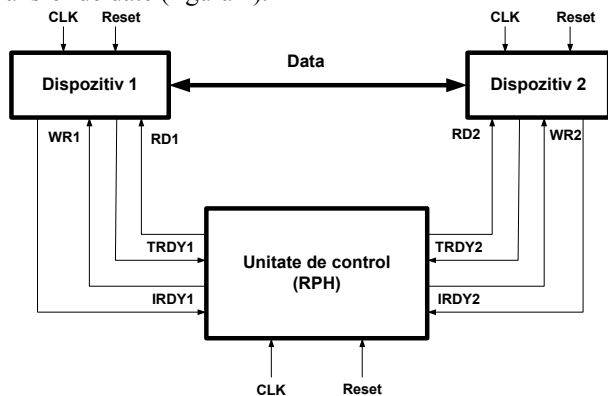

Figura 1. Sistem de transfer bidirecțional de date.

Sistemul este compus din:

- sursele de date (**Dispozitivul 1** și **Dispozitivul 2**);
- unitatea de control realizată în baza rețelei Petri hard (**RPH**);
- magistrala de date bidirecțională **Data**.

Sistemul este dirijat de semnalele externe **CLK** (semnal global de sincronizare) și **Reset** (semnal de resetare a sistemului). Transferul de date este controlat de următoarele semnale: **IRDY1** și **IRDY2** (semnale de inițiere a operației de transfer de date pentru **Dispozitivul 1** și **Dispozitivul 2**); **TRDY1** și **TRDY2** (semnale de confirmare a pregătirii dispozitivelor pentru transferul datelor); **RD1** și **RD2** (citirea datelor din dispozitivele respective); **WR1** și **WR2** (înscrierea datelor în dispozitivele respective).

Modul de funcționare a sistemului de transfer bidirecțional de date este următorul: pentru a efectua

transferul de date, dispozitivul sursă generează semnalul **IRDY**. În cazul, în care semnalul **TRDY** al dispozitivului receptor este activ, unitatea de control **RPH** (**rețea Petri Hard**) generează semnalul **RD** pentru dispozitivul sursă. Acesta efectuează capturarea magistralei și transmite datele citite. Pentru înscrierea datelor în dispozitivul receptor, **RPH** generează pentru acesta semnalul **WR**. Dacă semnalele **IRDY** sunt active pentru ambele dispozitive, prioritatea este acordată **Dispozitivului 1**. **Dispozitivul 2** va începe operația de transfer de date numai după finisarea operației de către **Dispozitivul 1**.

II. MODELAREA UNITĂȚII DE CONTROL ÎN BAZA REȚELOR PETRI

Modelul rețelei Petri [1, 2] pentru unitatea de control a operației de transfer de date între două dispozitive pe o magistrală bidirecțională este prezentat în figura 2.

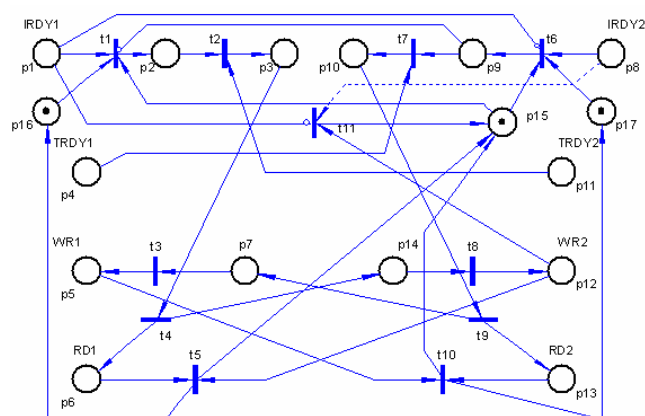

Figura 2 Modelul rețelei Petri pentru unitatea de control a operației de transfer de date.

Specificarea pozițiilor și tranzițiilor:

- p1 (IRDY1)/p8 (IRDY2)** – inițierea operației de transfer de date de către **Dispozitivul 1/Dispozitivul 2**;
- p2/p9** – operația inițiată este în curs de execuție;
- p3/p10** – operația este acceptată de receptor;

p4 (TRDY1)/p11 (TRDY2) – confirmare a pregătirii dispozitivelor pentru transferul datelor;

p5 (WR1)/p12 (WR2) – înscrierea datelor în *Dispozitivul 1/ Dispozitivul 2*;

p6 (RD1)/p13 (RD2) – citirea datelor din *Dispozitivul 1/ Dispozitivul 2*;

p7/p14 – sincronizarea operațiilor de citire-înscrisere pentru *Dispozitivul 1/ Dispozitivul 2*;

p16/p17 – permite declanșarea unui nou ciclu de transfer după finalizarea celui precedent pentru *Dispozitivul 1/ Dispozitivul 2*;

p15 – permite acordarea priorității pentru *Dispozitivul 1*, în cazul când ambele dispozitive solicită transferul de date;

t1/t6 – începutul operației de deservire a *Dispozitivului 1/ Dispozitivului 2* și analiza concurenței la deservire ;

t2/t7 – dispozitivul receptor este gata pentru primirea datelor;

t3/t8 – începutul operației de înscriere a datelor în dispozitivul receptor;

t4/t9 – începutul operației de citire a datelor din dispozitivul emițător;

t5/t10 – sfârșitul operațiilor de citire și înscriere a datelor;

t11 – acordarea priorității pentru *Dispozitivul 1*, în cazul inițierii operației de transfer de date de către ambele dispozitive.

Modelul rețelei Petri a fost analizat utilizând produsul program VPNP. În urma analizei s-a stabilit că rețeaua este sigură (1-mărginită), viabilă (indiferent de marcajul care a fost atins pornind din M_0 , este posibil ca, în continuare, să fie executată orice tranziție T a rețelei) și reversibilă (din orice marcaj M se poate ajunge în marcajul inițial M_0).

III. SINTEZA UNITĂȚII DE CONTROL

Pentru efectuarea sintezei unității de control se obține modelul matematic RPH [3, 6] al unității de control, în baza căruia se generează codul AHDL, utilizând produsul program HPNS.

Aplicând algoritmul de traducere a codului XML, de descriere a modelului de rețea Petri, obținem mulțimile

$M_0, M_{\max}, P, T, P^{In}, P^{Out}, A^+, A^-, A^I, A^T$ și A^S de descriere matematică a modelului RPH [4].

Codul AHDL, prezentat în figura 3, a fost generat în urma aplicării algoritmului de traducere a modelului matematic în cod AHDL.

```
include "p_obj.inc";
include "t_obj.inc";
subdesign Figura4_2_TD3(
  clock, set, reset : input;
  P1_In : Input;    P4_In : Input;
  P8_In : Input;    P11_In : Input;
  P5_Out : Output;  P6_Out : Output;
  P12_Out : Output; P13_Out : Output;
)
variable
P1 : P_Obj;    P2 : P_Obj;    P3 : P_Obj;
P4 : P_Obj;    P5 : P_Obj;    P6 : P_Obj;
P7 : P_Obj;    P8 : P_Obj;    P9 : P_Obj;
P10 : P_Obj;   P11 : P_Obj;   P12 : P_Obj;
P13 : P_Obj;   P14 : P_Obj;   P15 : P_Obj;
P16 : P_Obj;   P17 : P_Obj;   T1 : T_Obj;
T2 : T_Obj;    T3 : T_Obj;    T4 : T_Obj;
T5 : T_Obj;    T6 : T_Obj;    T7 : T_Obj;
T8 : T_Obj;    T9 : T_Obj;    T10 : T_Obj;
```

```
T11 : T_Obj;
begin
-- Setarea si resetarea P
P1.Reset = Reset;  P2.Reset = Reset;
P3.Reset = Reset;  P4.Reset = Reset;
P5.Reset = Reset;  P6.Reset = Reset;
P7.Reset = Reset;  P8.Reset = Reset;
P9.Reset = Reset;  P10.Reset = Reset;
P11.Reset = Reset; P12.Reset = Reset;
P13.Reset = Reset; P14.Reset = Reset;
P15.Set = Set;     P16.Set = Set;
P17.Set = Set;

-- Resetarea T
T1.Reset = Reset;  T2.Reset = Reset;
T3.Reset = Reset;  T4.Reset = Reset;
T5.Reset = Reset;  T6.Reset = Reset;
T7.Reset = Reset;  T8.Reset = Reset;
T9.Reset = Reset;  T10.Reset = Reset;
T11.Reset = Reset;

-- Sincronizarea P si T
P1.Clk = Clock;    P2.Clk = Clock;
P3.Clk = Clock;    P4.Clk = Clock;
P5.Clk = Clock;    P6.Clk = Clock;
P7.Clk = Clock;    P8.Clk = Clock;
P9.Clk = Clock;    P10.Clk = Clock;
P11.Clk = Clock;   P12.Clk = Clock;
P13.Clk = Clock;   P14.Clk = Clock;
P15.Clk = Clock;   P16.Clk = Clock;
P17.Clk = Clock;   T1.Clk = !Clock;
T2.Clk = !Clock;   T3.Clk = !Clock;
T4.Clk = !Clock;   T5.Clk = !Clock;
T6.Clk = !Clock;   T7.Clk = !Clock;
T8.Clk = !Clock;   T9.Clk = !Clock;
T10.Clk = !Clock;  T11.Clk = !Clock;

-- Conectarea intrărilor si ieșirilor P
P1.Pinc0=P1_In;    P4.Pinc0=P4_In;
P8.Pinc0=P8_In;    P11.Pinc0=P11_In;
P5_Out=P5.Pout;    P6_Out=P6.Pout;
P12_Out=P12.Pout;  P13_Out=P13.Pout;

-- Intrări de incrementare in poziții
P2.Pinc1=T1.Tout;  P3.Pinc1=T2.Tout;
P5.Pinc1=T3.Tout;  P6.Pinc1=T4.Tout;
P7.Pinc1=T9.Tout;  P9.Pinc1=T6.Tout;
P10.Pinc1=T7.Tout; P12.Pinc1=T8.Tout;
P13.Pinc1=T9.Tout; P14.Pinc1=T4.Tout;
P15.Pinc1=T5.Tout; P15.Pinc2=T10.Tout;
P15.Pinc3=T11.Tout; P16.Pinc1=T5.Tout;
P17.Pinc1=T10.Tout;

-- Intrări Test, Inhibiție si Stare în tranziții
T1.Tin0=P1.Pout;   T1.Tin1=!P9.Pout;
T1.Tin2=P15.Pout;  T1.Tin3=P16.Pout;
T2.Tin0=P2.Pout;   T2.Tin1=P11.Pout;
T3.Tin0=P7.Pout;   T4.Tin0=P3.Pout;
T5.Tin0=P6.Pout;   T5.Tin1=P12.Pout;
T6.Tin0=!P1.Pout;  T6.Tin1=P8.Pout;
T6.Tin2=P15.Pout;  T6.Tin3=P17.Pout;
T7.Tin0=P4.Pout;   T7.Tin1=P9.Pout;
T8.Tin0=P14.Pout;  T9.Tin0=P10.Pout;
T10.Tin0=P5.Pout;  T10.Tin1=P13.Pout;
T11.Tin0=!P1.Pout; T11.Tin1=P8.Pout;
T11.Tin2=P12.Pout;

-- Intrari de decrementare în poziții
P1.Pdec0=T1.Tout;  P2.Pdec0=T2.Tout;
P3.Pdec0=T4.Tout;  P4.Pdec0=T7.Tout;
P5.Pdec0=T10.Tout; P6.Pdec0=T5.Tout;
P7.Pdec0=T3.Tout;  P8.Pdec0=T6.Tout;
P9.Pdec0=T7.Tout;  P10.Pdec0=T9.Tout;
P11.Pdec0=T2.Tout; P12.Pdec0=T5.Tout;
P12.Pdec1=T11.Tout; P13.Pdec0=T10.Tout;
P14.Pdec0=T8.Tout; P15.Pdec0=T1.Tout;
P15.Pdec1=T6.Tout; P16.Pdec0=T1.Tout;
P17.Pdec0=T6.Tout;
end;
```

Figura 3. Codul AHDL al unității de control.

IV. REZULTATE EXPERIMENTALE

În rezultatul compilării și simulării codului AHDL în pachetul de proiectare MAX+PLUS II [5] a fost generat codul de configurare pentru circuitul FPGA FLEX10K (EPF10K10LC84-3). Rezultatele simulării (figura 4) includ diagramele de timp pentru trei cicluri de transfer de date. Au fost simulate situațiile de inițiere a transferului de date de către **Dispozitivul 1** (0-200ns), **Dispozitivul 2** (200-400ns) și ambele dispozitive (400-700ns). Rezultatele obținute confirmă corectitudinea funcționării sistemului de transfer de date.

Complexitatea unității de control este de 29 celule logice, ceea ce constituie 5% din complexitatea totală a circuitului EPF10K10LC84-3.

V. CONCLUZII

Una din operațiile de bază în arhitectura unui sistem de calcul poate fi considerată transferul de date. În cele mai dese cazuri acest transfer de date este bidirecțional, ceea ce aduce la conflicte. Scopul lucrării a fost dezvoltarea metodologiei de implementare a unităților de control în modele de rețele Petri hard. Această metodologie s-a bazat pe păstrarea funcționalității și structurii modelelor de rețele Petri la implementare în dispozitive hardware. Rezultatele obținute dovedesc corectitudinea funcționării unității de control ceea ce confirmă concepțiile metodologice ale utilizării modelelor de rețele Petri ca metode de descriere formală a unităților de control.

În lucrarea de față, pentru implementare, s-au utilizat modele de rețele Petri sigure, însă un interes major poate fi utilizarea modelelor de rețele Petri ordinare pentru implementarea unităților de control.

REFERINȚE

- [1]. J. Peterson, *Petri Net theory and modeling of systems*. New York, 1984.
- [2]. T. Murata, *Petri Nets: properties, analysis and applications* Proceedings of IEEE, vol. 77, pp. 541-580, Apr. 1989.
- [3]. V. Ababii, V. Sudacevschi, *Modele analitice pentru sisteme CAD în baza rețelelor Petri*, Conferința Jubiliară Tehnico-Stiințifică a Colaboratorilor, Doctoranzilor și Studenților consacrată celei de-a 40-a Aniversări a Doctoranturii UTM, 17-18 Noiembrie 2006, Chişinău 2006.
- [4]. V. Ababii, V. Sudacevschi, *Compiler pentru implementarea modelelor de rețele Petri în hard*, Conferința Internațională ICMCS-2007, Chişinău, Moldova, Septembrie 19-21, 2007, Vol. 2, pp. 81-86.
- [5]. <http://www.altera.com>.
- [6]. V. Sudacevschi, V. Ababii, V. Negura, *A Hardware Implementation Of Safe Petri Net Models*, Advances in Electrical and Computer Engineering, 2006, vol. 6(13), pp. 54-58.

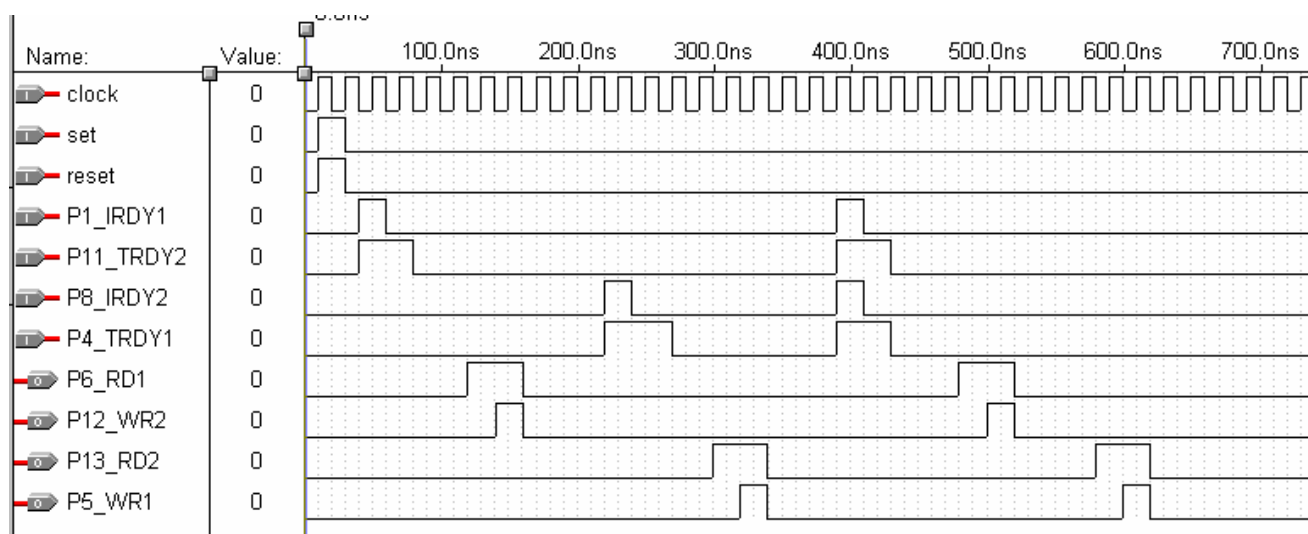

Figura 4. Diagramele de timp ale simulării unității de control.